

పూర్తికాని వాక్యాల ఇల్లు

ఒక జ్ఞాన విరామం

ప్రతి కుటుంబానికీ రహస్యాలు ఉంటాయి.

వాటిలో చాలావాటిని ఎప్పుడూ బయటికి అనరు.

అవి విరామాల్లో జీవిస్తాయి.

ఎవరూ మళ్ళీ ఎత్తని విషయాల లోపల అవి దాక్కుంటాయి.

ఎప్పుడూ పరిచయం చేయబడకుండానే అవి భోజనాల బల్ల దగ్గర కుర్చీలు ఆక్రమిస్తాయి.

పూర్తికాని వాక్యాలు తీర్చిదిద్దిన ఒక ఇంట్లో నేను పెరిగాను.

ఎవరూ హాని చేయాలనుకోలేదు.

కుటుంబ చరిత్రను అంత సంక్లిష్టంగా మార్చేది అదే.

అత్యంత లోతైన ప్రభావాలు తరచుగా ఉద్దేశం లేకుండానే వస్తాయి.

తండ్రి ఎప్పుడూ మాటలతోనే నేర్పించరు.

తల్లి ఎప్పుడూ సలహాలతోనే నేర్పించరు.

కొన్నిసార్లు వారు కేవలం భరించడం ద్వారానే నేర్పిస్తారు.

కొన్నిసార్లు మౌనంగా ఉండడం ద్వారా నేర్పిస్తారు.

కొన్నిసార్లు ఎప్పుడూ ప్రస్తావించని భయాల ద్వారా నేర్పిస్తారు.

చిన్నప్పుడే నేను ఒక పరిశీలకుడినయ్యాను.

జాగ్రత్తగా విన్నాను.

ముఖ కవళికలను గమనించాను.

మనోభావాలను అధ్యయనం చేశాను.

అర్థశాస్త్రం, రాజకీయాలు, సంబంధాలు అర్థం కావడానికి చాలా ముందే, నాకు వాతావరణం అర్థమైంది.

ఒక గదిలోకి ఉద్రిక్తత ఎప్పుడు ప్రవేశించిందో నాకు తెలిసేది.

నిరాశ ఎప్పుడు భోజనాల బల్ల దగ్గర కూర్చుందో నాకు తెలిసేది.

పేరు పెట్టలేని భారాన్ని ఎవరైనా ఎప్పుడు మోస్తున్నారో నాకు తెలిసేది.

కుటుంబాలు పటాలను సృష్టిస్తాయి.

రోడ్ల పటాలు కాదు.

ప్రవర్తన పటాలు.

ఎక్కడ మాట్లాడవచ్చో, ఎక్కడ మౌనంగా ఉండాలో ఈ పటాలు మనకు చెబుతాయి.

ఏ భావోద్వేగాలు ఆమోదయోగ్యమో అవి చెబుతాయి.

ఏ భావోద్వేగాలు ప్రమాదకరమో.

ఏ భావోద్వేగాలను దాచాలో.

ఏళ్ళ తరబడి నేను ఆ పటాలను అనుసరించాను.

నేను వాటితో ఏకీభవించానని కాదు.

నా దగ్గర ఉన్న పటాలు అవి మాత్రమే కాబట్టి.

వారసత్వం అరుదుగా మాత్రమే భౌతికమైనదని చాలా కాలం తర్వాతే నాకు అర్థమైంది.

అత్యంత శక్తివంతమైన వారసత్వం దాగి వస్తుంది.

ఒక భయం.

ఒక అలవాటు.

ఒక పాత్ర.

ఒక మౌనం.

ఒక రోజు, మనం అదృష్టవంతులమైతే, ఆ వారసత్వాన్ని చూసి ఒక సాధారణ ప్రశ్న అడుగుతాం:

దీన్ని నేను ముందుకు అందించాలా?

ఆ ప్రశ్నే స్వేచ్ఛకు నాంది పలికింది.

Ferdinando